

möjligheten av Su-lo-hos samhörighet med Lop-nor-depressionen. Härom yttrar Hörner i sin bok (sid. 142):

"Su-lo-ho rinner aldrig till Lop-nor-depressionen, och en del av de sänkor, som trots vara flodrännor, har tydligen helt annat ursprung." Och längre fram: "Det påstådda sambandet mellan Su-lo-ho och Lop-nor existerade helt enkelt inte, och hade aldrig under människans årtusenden existerat."

Låt oss nu återvända till den 8 december 1934.

Sedan spaningspatrullen kommit tillbaka med beskedet att ökenvägen söder om randkedjan var oframkomlig för bilar beslöto vi att göra en rekognoscering norr ut genom bergen. Vi hade 140 gallons bensin med oss och dessutom, för återvägen till Anhsi, 20 vid "Sui-Sin-bulak" och 160 vid "Kung-ching". I avseende på bränsle hade vi sålunda ingen anledning till farhågor.

Till en början följa vi vårt förra spår och lämna därvid till höger en svart bergrygg som pekar ut i depressionen likt en udde vid en havskust. Bland röda, rosafärgade och svarta åsar och över grustäckta trösklar styra vi mot norr. Ej ett spår av vilda djur, ej ett strå av växtlighet. Vår väg stänges av en låg kam. Vi söka kringgå den åt nordost men flera låga svarta skifferåsar hindra oss. Från dominerande kullar speja vi. Det ser hopplöst ut i norr och väster.

Medan Serat väntar med lastbilen göra vi en spaning med personbilen åt nordost, norr och nordväst.